

Dosar nr. [redacted]

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECȚIA CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILA NR. [redacted]

Ședința publică din data de 15 Decembrie 2011

Completul compus din:

PREȘEDINTE : [redacted]

Grefier : [redacted]

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta COMUNA [redacted] PRIN PRIMAR- cu sediul în comuna [redacted] jud.Tulcea, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA- cu sediul în Tulcea str.Babadag nr.163 bis, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA – ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ - SERVICIUL DE INSPECȚIE FISCALĂ 2- cu sediul în Tulcea str.Babadag nr.163 bis, având ca obiect anulare act administrativ.

Dezbaterile în fond au avut loc în ședința publică din data de 8 decembrie 2011 consemnate în încheierea de ședință din acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când pentru studierea actelor și lucrărilor dosarului, instanța a amânat pronunțarea pentru dat de astăzi 15 decembrie 2011, când a pronunțat următoarea hotărâre.

TRIBUNALUL :

Prin cererea înregistrată sub nr. [redacted] 2011 la Tribunalul Tulcea, reclamanta Comuna [redacted], prin Primar, a formulat în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice, Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea – Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul de Inspecție Fiscală nr. 2 contestație împotriva Deciziei de impunere nr. [redacted] 2010, a Raportului de inspecție fiscală nr.FTL [redacted] și împotriva Deciziei nr. [redacted] din 1.02.2011 privind soluționarea contestației depusă de Primăria Ostrov, acte emise de direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Tulcea.

În motivarea contestației, s-a arătat că prin actele administrativ fiscale atacate și care au fost menținute prin decizia nr. [redacted] 1, contestatoarea a fost obligată la plata sumei de [redacted] reprezentând obligații fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală.

Mai arată reclamanta că, în urma controlului efectuat de Curtea de Conturi Tulcea, la Primăria [redacted] id. Tulcea, s-a constatat ca in anul 2007 instituția a făcut plăți reprezentând drepturi speciale acordate funcționarilor publici si personalului contractual conform Acordului Colectiv de Munca si a Contractului Colectiv de Munca, încheiate pe anul 2007 si următorii, la nivelul primăriei, cu

precizarea ca in anul 2007 sumele in cauza au fost plătite salariaților in luna august(atunci cand conform actelor menționate, au fost identificate sursele de finanțare si deci prevăzute in buget). Ulterior, aceste sume au fost plătite lunar pe baza de liste de plata prin casieria unității, pentru menținerea sanatații si a securității muncii, precum si pentru o ținuta decenta si asigurarea unei imagini corespunzătoare in raport cu publicul si instituțiile cu care colaborează in cuantum de [redacted] lei.

Precizează reclamanta că, potrivit actului de control si Deciziei nr. [redacted] le Camerei de Conturi Tulcea, instituția a procedat la recuperarea contravalorii sumelor acordate cu titlu de drepturi speciale funcționarilor publici si personalului contractual prin Dispoziția Primarului Comunei Ostrov nr. [redacted]. Ca urmare a acestui fapt, salariații Primăriei Ostrov(funcționari publici si personal contractual) .au atacat in instanța dispoziția primarului, iar prin sentințele civile nr. [redacted] 09 si [redacted] a instanțelor de judecata ale Tribunalului Tulcea au respins respectiva decizie a primarului considerând ca aceste plăți au fost făcute in mod temeinic si legal.

Arată reclamanta că problema de fond a acestui litigiu este interpretarea art. 42 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal care prevede că „în înțelesul impozitului pe venit următoarele venituri nu sunt impozabile: a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație special (...)”

Menționează reclamanta că, a plătit suma de [redacted] i reprezentând/val. drepturilor speciale acordate funcționarilor publici și personalului contractual conform *Contractului colectiv de muncă și a Acordului colectiv de muncă încheiate la nivelul Primăriei, și au fost achitate prin casieria unității, în baza unor tabele nominale, și nu pe un stat de salarii.*

Sumele primite de către angajați au fost considerate ajutoare pentru menținerea sănătății și a securității muncii, precum și pentru o ținută decentă și asigurarea unei imagini corespunzătoare în raport cu publicul și instituțiile cu care colaborează.

Arată reclamanta că organul fiscal se apără invocând prevederile art. 55 Cod fiscal privind definirea veniturilor din salarii și ale pct. 68, 71 și 72 din H.G. nr. 44/2004 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și consideră că ceea ce se ignoră total de către pârât este faptul că sumele reprezentând drepturile speciale nu au fost plătite din capitolul bugetar reprezentând „salarii” ci din cadrul titlului II „Bunuri și servicii” alin. 20.14 „Protecția muncii”.

În acest context, plățile efectuate cu titlu de „drepturi speciale” nu sunt asimilate cheltuielilor salariale pentru că nu au fost achitate din acel capitol bugetar și toate controalele ulterioare achitării acestor drepturi nu au sancționat-o pentru aceste plăți, iar atunci când a încercat Curtea de Conturi să o facă, instanțele judecătorești au infirmat punctul lor de vedere, constatând că au fost legal acordate aceste drepturi.

În concluzie, consideră că nu sunt supuse impozitării aceste drepturi speciale întrucât nu sunt impozabile, conform prevederilor art. 42 din Legea nr. 571/2003.

Referitor la anexa 40 din Raportul de inspecție fiscală, reclamanta susține că „fondul datorat de angajator pentru neîncadrarea persoanelor cu handicap, în anul 2007-2008 aparține Primăriei [redacted] este calculat eronat.

În contestație se menționează de asemenea că „ în mod neîntemeiat și nelegal echipa de control fiscal în cauză a mărit în mod artificial numărul de angajați ai Primăriei apreciind incorect că asistenții persoanelor cu handicap grav și muncitorii angajați conform art.78 din Legea nr.76/2002 fac parte din aparatul de specialitate al primarului comunei [redacted]

Se solicită în consecință, admiterea contestației, așa cum a fost formulată, anularea deciziei de impunere nr. [redacted].11.2010, raportul de inspecție fiscală nr. F TL [redacted] 6.11.2010 și decizia nr. [redacted] 1.02.2011 privind soluționarea contestației, ca nelegale și netemeinice.

În drept, își întemeiază contestația pe dispozițiile art. 42 Cod fiscal și art. 12 alin. 2 din Legea nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă.

În dovedirea acțiunii, au fost depuse, în copie: Decizia nr. [redacted], Raportul de inspecție fiscală F TL [redacted] 0, Decizia nr. [redacted] tului de control și decizia nr. [redacted] 09 a camerei de conturi, dispoziția de imputație nr. [redacted], sentința civilă nr. [redacted] pronunțată de Tribunalul Tulcea, contractul colectiv de muncă și acordul colectiv de muncă.

În apărare, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea a formulat întâmpinare solicitând respingerea cererii reclamantilor ca fiind neîntemeiată, iar pe cale de excepție a invocat respingerea ca decăzut din termen a capătului de cerere privind suma de [redacted] reprezentând calcul majorări întârziere necontestate de Primărie.

În dovedire au fost atașate documentele justificative ce au stat la baza emiterii deciziei nr. [redacted] respectiv Decizia de impunere nr. [redacted] și raportul de inspecție fiscală nr.F TL [redacted] 0.

Examinând actele și lucrările dosarului și excepția invocată, instanța reține urătoarele:

Asupra excepției decăderii din termen a capătului de cerere privind suma de [redacted] reprezentând majorări de întârziere, se reține că este neîntemeiată întrucât prin contestația nr. [redacted] 0 formulată de contestatorem împotriva deciziei de impunere nr. [redacted], s-a apreciat ca fiind nelegale obligațiile fiscale suplimentare referitoare atât la impozit cât și la accesorii, respectiv majorari și penalități de întârziere.

Pe fondul cauzei instanța reține că, organele fiscale din cadrul D.G.F.P – Activitatea de inspecție fiscală au verificat modul de stabilire, reținere, declarare și plată a impozitelor și contribuțiilor la Primăria comunei Ostrov, județul Tulcea, datorate bugetului general consolidat al statului.

Verificarea s-a efectuat urmare solicitării Curții de Conturi a României prin adresa nr. [redacted] pentru perioada 1.01.2007 – 31.12.2007 pentru contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, respectiv pentru perioada 1.01.2005-31.08.2010 pentru impozitul pe venit din

Referitor la anexa A0 din Raportul de inspecție fiscală, reclamantul susține că în cazul în care se angajează pentru nelichidarea persoanelor cu statutul de...

În ceea ce privește măsurile de asigurare a veniturilor, în mod similar măsurile...

În ceea ce privește măsurile de asigurare a veniturilor, în mod similar măsurile...

În drept și în conformitate cu dispozițiile art. 43 Cod fiscal și art. 1 din...

În ceea ce privește măsurile de asigurare a veniturilor, în mod similar măsurile...

În ceea ce privește măsurile de asigurare a veniturilor, în mod similar măsurile...

În ceea ce privește măsurile de asigurare a veniturilor, în mod similar măsurile...

În ceea ce privește măsurile de asigurare a veniturilor, în mod similar măsurile...

În ceea ce privește măsurile de asigurare a veniturilor, în mod similar măsurile...

În ceea ce privește măsurile de asigurare a veniturilor, în mod similar măsurile...

În ceea ce privește măsurile de asigurare a veniturilor, în mod similar măsurile...

angajator (), contribuția de asigurări pentru accidente de muncă boli profesionale datorată de angajator (lei), accesorii aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator (lei), contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator (), accesorii aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator (ei), contribuția de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați (i), accesorii contribuției de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați (i), CASS angajator (lei), accesorii aferente CASS angajator (i), CASS angajați (ei), accesorii aferente CASS angajați (ei), contribuția pentru concedii și indemnizații (1. lei), accesorii aferente contribuției pentru concedii și indemnizații (i), contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale (i), accesorii aferente contribuției angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale (ei), vărsăminte de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate (lei), majorări aferente vărsămintelor de la persoane juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate (i), accesorii aferente contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată pentru persoanele care fac parte dintr-o familie care are dreptul la ajutor social, potrivit legii nr.216/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare (ei).

Deși inspecția fiscală efectuată în cauză a avut la bază decizia nr.1/2009 a Curții de Conturi a României – Camera de Conturi Tulcea, se reține că drepturile salariale privind personalul din administrația publică locală au fost acordate în baza contractului/acordului colectiv de muncă și a actului adițional anexă, contracte încheiate între sindicate și autoritatea publică locală, cu raportare la prevederile Legii nr. 130/1996, Legea nr. 188/1999 și Legea nr. 53/2003, și care ulterior au fost înregistrate și la Direcția de Muncă Județeană Tulcea, acorduri a căror legalitate nu a fost pusă la îndoială în condițiile în care autoritatea are sursă de finanțare, respectiv suportarea plății acestora se face de la bugetul local.

În acest context, obligațiile decurgând din contractul colectiv de muncă nu puteau fi încălcate întrucât el a fost înregistrat, devenind opozabil și în același timp obligatoriu pentru părțile contractante, potrivit art. 243 din Codul muncii și art. 30 al. 1 din Legea nr. 130/1996, iar obligativitatea exercitării contractului colectiv de muncă derivă și din prevederile Convenției O.I.M. nr. 131/1970

Prin urmare, drepturile speciale acordate personalului din administrația publică locală în baza contractelor și acordurilor colective de muncă, legal încheiate, au fost recunoscute și de către instanțele judecătorești care au soluționat în mod favorabil contestațiile angajaților care au beneficiat de aceste drepturi speciale.

Problema de fond a acestui litigiu este dacă plata acestor drepturi speciale se încadrează în prevederile art. 55 din Codul fiscal privind definirea veniturilor din salarii potrivit cu care, sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de

lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor, ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă (alin. 1)

Al. 2 din art. 55 al Codului fiscal prevede că, în vederea impunerii, sunt asimilate salariilor orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor, prevedere coroborată cu pct. 68, 71 și 72 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Art. 68 din Codul fiscal prevede că veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferente de perioada la care se referă, și care sunt realizate potrivit lit. a) din sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire : salarii de bază, sporuri și adaosuri de orice fel, orice alte câștiguri în bani și în natură primite de la angajator de către angajați, ca plată a muncii lor”, iar potrivit literei o) „alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor”

Art. 71 din Codul fiscal prevede că „avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere” iar art. 72 prevede că „avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă”.

Prin urmare, în raport de aceste prevederi legale se reține că „drepturile speciale” acordate de către contestatoarele personalului din administrația publică locală nu reprezintă „forme de sprijin”, ci avantaje asimilate salariilor și, deci, supuse impozitării.

Referitor la contribuția de asigurări sociale, baza de calcul atât a contribuției individuale cât și a contribuției angajatorului o constituie venitul brut realizat lunar prin care se înțelege totalitatea veniturilor în bani sau în natură, indiferent de fondurile din care acestea se achită, realizate de asigurații care desfășoară activități pe bază de contract individual de muncă și funcționarii publici, care își desfășoară activitatea în funcții electivă sau care sunt numite în cadrul autorității executive. Ca urmare, pentru drepturile speciale, care sunt asimilate din punct de vedere fiscal cu veniturile din salarii se datorează contribuției de asigurări sociale atât de angajați cât și de angajatori.

În ce privește contribuția de asigurări sociale de sănătate aceasta se datorează de către toți asigurații care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor definite ca fiind toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană ce desfășoară o activitate în baza unui contract de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma în care ele se acordă, precum și orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor care se supun impozitului pe venit. Totodată și obligația angajatorului are aceeași bază de calcul ca și obligația individuală.

Relativ la afirmația contestatoarei că în mod eronat, organul de inspecție fiscală a inclus în numărul de salariați ai primăriei asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav; se reține că, în timpul controlului s-a constatat că asistenții personali ai persoanelor cu handicap sunt salariații primăriei, iar reclamanta nu a adus dovezi în contra celor reținute în actele de control.

În raport de aceste considerente, concluziile expertizei contabile efectuată în cauză de expert Eni Cornelia nu vor fi avute în vedere de către instanță, ele fiind neconforme cu prevederile legale în materie.

În ce privește majorările de întârziere corespunzătoare perioadei verificate, acestea reprezintă o măsură accesorie în raport cu debitul, iar potrivit art. 119 al. (1) din O.G nr. 92/2003 „pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

Totodată, prin încheierea din data de 13 octombrie 2011, s-a luat act de renunțarea contestatoarei la capătul de cerere privind suspendarea executării actelor administrativ fiscale atacate.

Pentru aceste considerente, urmează a respinge contestația, ca nefondată, actele administrativ fiscale atacate fiind temeinice și legale.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge excepția decăderii din termen pentru capătul de cerere privind suma de reprezentând calcul majorări de întârziere.

Respinge contestația reclamanta cu sediul în comuna v, jud.Tulcea, în contradictoriu cu părerea DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA- cu sediul în Tulcea str.Babadag nr.163 bis, DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA – ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ - SERVICIUL DE INSPECȚIE FISCALĂ 2- cu sediul în Tulcea str.Babadag nr.163 bis.

Definitivă.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 15 decembrie 2011.

P R E Ș E D I N T E,

GREȘIER

